2) Det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til, om den nationale lovgivning — for så vidt som den begrænser antallet af erhvervsdrivende, der arbejder inden for hasardspilsektoren — er i overensstemmelse med målet om at undgå, at aktiviteter inden for denne sektor anvendes til kriminelle eller svigagtige formål.

3) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter erhvervsdrivende, der er stiftet i form af kapitalselskaber, hvis aktier er noteret på de officielle børser, udelukkes fra hasardspilssektoren og ydermere fortsat er udelukket fra denne sektor.

4) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagen strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemålsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de nævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. marts 2007 — Straffesag mod Di Maggio og Buccola

(sag C-397/05)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — krav om koncession — udelukkelse af visse erhvervsdrivende, der er stiftet som visse former for kapitalselskaber — krav om polititilladelse — strafferetlige sanktioner«

Fri bevægelighed for personer — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — restriktioner (art. 43 EF og 49 EF) (jf. præmis 7 og domskonkl. 1-4)

Angående

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Palermo — fortolkning af artikel 31 EF, 43 EF, 49 EF og 81 EF til 86 EF — national lov med krav om tilladelse til at indsamle spilleindsatser.

Konklusion

1) En national lovgivning, der indeholder et forbud mod udøvelse af virksomhed, som består i indsamling, modtagelse, registrering og videresendelse af tilbud om væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder, uden en koncession eller polititilladelse, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, udgør en restriktion for etableringsfriheden og for den frie udveksling af tjenesteydelser i medfør af artikel 43 EF, henholdsvis artikel 49 EF.

2) Det tilkommer den forelæggende ret at tage stilling til, om den nationale lovgivning — for så vidt som den begrænser antallet af erhvervsdrivende, der arbejder inden for hasardspilsektoren — er i overensstemmelse med målet om at undgå, at aktiviteter inden for denne sektor anvendes til kriminelle eller svigagtige formål.

3) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter erhvervsdrivende, der er stiftet i form af kapitalselskaber, hvis aktier er noteret på de officielle børser, udelukkes fra hasardspilssektoren og ydermere fortsat er udelukket fra denne sektor.

4) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagen strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemålsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de nævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 6. marts 2007 — Straffesag mod Damonte

(sag C-466/05)

»Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — krav om koncession — udelukkelse af visse erhvervsdrivende, der er stiftet som visse former for kapitalselskaber — krav om polititilladelse — strafferetlige sanktioner«